

Indítványozó:
Szebenyi István

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 2 6 8 - 4 / 2020	
Érkezett: 2020 ÁPR 15.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	li

AJÁNLOTT, TÉRTIVEVÉNYES
Ügyszám: IV/268-3/2020

Címzett:
Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szebenyi István a Tisztelt Alkotmánybíróság 2020. március 6-án kelt hiánypótlási felhívására válaszul alkotmányjogi panaszomat az alábbiak szerint módosítom, illetve egészítem ki, és foglalom egységes szerkezetbe.

Az alkotmányjogi panasz elbírálásához szükséges adatok a következők:

Indítványozó neve és
lakóhelye:

Szebenyi István

Az Alkotmánybíróság
hatáskörét és az
indítványozó
indítványozói
jogosultságát
megalapozó
rendelkezés:

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a

A vizsgálandó bírói
döntés pontos
megjelölése:

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
41.Pkf.636.501/2019/3. végzése (kézhezvétel dátuma: 2019.
december 24.)

Az Alaptörvény meg-
sértett rendelkezése
pontosan:

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

és

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

és

	XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
Az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege (érintettség)	Az eljárás megindításának indoka az, hogy a fentebb megjelölt bírói döntés sérti az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit, melyre vonatkozóan részletes indokolást alább terjesztek elő. Az ügyben érintettnek minősülök, mivel a bírói döntések általam mint felperes által indított kereseteket és kérelmeket utasított el.
Rövid indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével	Úgy gondolom, hogy az ügynek a részletes indokolásban ismertetett körülményeiből kitűnően a bíróságok tisztességes eljárás és pártatlanság helyett az ügy során folyamatosan és végig részrehajlóan és a hatóságok felé elfogultan, így érdemi vizsgálat helyett teljes mértékben formálisan és tényszerűtlenül értékelték a [REDACTED] aló közreműködésem jelentőségét, amely praktikusán a fordulatot hozta az addig teljesen tévúton járó és holtvágányra jutott ügy megoldásában, és amely nélkül az ügy nagy valószínűséggel sosem oldódott volna meg. Továbbá véleményem szerint ugyanezen elfogultságból gátolják, hogy perújítás útján tudjak jogorvoslathoz jutni.
Rövid indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével	Úgy vélem, hátrányos megkülönböztetés ért a bírói döntés által, ha egy ugyanolyan helyzetben lévő másik tanú kap nyomravezetői díjat, míg én nem kapok. Továbbá úgy vélem, hátrányos megkülönböztetés ért a bírói döntés által, ha egy hamisan tanúskodó másik tanú kap teljes összegű nyomravezetői díjat, míg én nem kapok, illetve ha kapok is, csak fele annyira lennék jogosult, mint a hamisan tanúskodó másik tanú (aki ráadásul ezzel félre is siklatta az ügy nyomozását).
Rövid indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével	Úgy vélem, hogy a jogállam sérelmét jelenti, ha valamely eljárás folytán több alaptörvénybeli jog is sérül, ennyire méltánytalan és az általános jogérzéssel, a józan ésszel és belátással ennyire ellentétes eredményt produkáló bírósági döntés születhet.
Kifejezett kérelmem a bírói döntések megsemmisítésére	A jelen dokumentumban részletezett indokaim alapján kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 41.Pkf.636.501/2019/3. végzését semmisítse meg a 2011. évi CLII. törvény 43. § (1) és (4) bekezdése alapján, és hozzon olyan tartalmú döntést, amely alapján lehetővé válik számomra a perújítás, hogy jogos igényemet jogállami keretek között érvényesíthessen.

Nyilatkozat jogorvoslati
lehetőségek
rendelkezésre nem
állásáról

Indítványozóként nyilatkozom arról, hogy a jogorvoslati
lehetőségeimet kimerítettem, és hogy további jogorvoslati
lehetőségek nincsenek számomra biztosítva, mivel a bíróságok
döntéseikkel engem bármilyen további jogorvoslattól elzárni
igyekeznek.

Nyilatkozat személyes
adatok nyilvánosságra
hozataláról

Nyilatkozom arról, hogy az alkotmányjogi panasz illetve a személyes
adataim nyilvánosságra hozatalához HOZZÁJÁRULOK.

Nyilatkozat
felülvizsgálatról és
perújításról

Nyilatkozom arról, hogy az ügyben NINCS folyamatban felülvizsgálati
eljárás a Kúria előtt, illetve további perújítást (jogorvoslatot a
törvényesség érdekében) NEM kezdeményeztem az ügyben.

Érintettséget
alátámasztó
dokumentumok:

Lásd a mellékletben.

AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ RÉSZLETES INDOKOLÁSA

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Szebenyi István vagyok, a [REDACTED] és [REDACTED]

Ügyem még 2006 októberére nyúlik vissza, amikor egy véletlen felfedezés folytán a Tarjánhoz közeli erdőben fegyvereket, lőszereket és egyéb tárgyi bizonyítékokat találtam. A megtalálások valójában két alkalommal történtek, mindkét esetben bejelentést tettem a Tatabányai Rendőrkapitányságon.

Mivel mint az azóta már kiderült mindkét ügyben azonos volt az elkövető/elkövetők személye. A rendőrség, Herend Önkormányzata és a [REDACTED] szerepeltek az ügyben kitűzőként a nyomravezetői díjazás kifizetésének tárgyában.

Előzmények:

2002. május 09-én két ismeretlen fegyveres rontott be az [REDACTED] fiókjába, ahol brutális kegyetlenséggel lemészárolták a bank alkalmazottait, és az ügyintézésre várakozó ügyfeleket. Nyolc embert végeztek ki, majd elmenekültek a helyszínről.

A nyomozóhatóságra hatalmas politikai és társadalmi nyomás nehezedett az elkövetők felderítésének és elfogásának érdekében.

Ennek következtében, mint kiderült, több esetben is hatalmas hibákat vétettek, és az ügygel összefüggésbe nem hozható személyeket vádoltak meg a bűncselekmény elkövetésével. Majd egy az ügyben koronatanúként aposztrofált bűnöző, [REDACTED] núvallomása alapján elítélték az ebben az ügyben ártatlan [REDACTED] nyleges életfogytiglani szabadságvesztést kapott. [REDACTED] edig köztársasági elnöki kegyelemben részesült, és megkapta az akkoriban rekordösszegnek számító 25 000 000 Ft nyomravezetői díjat. Ma már tudjuk, [REDACTED] életlenül vagy szándékosan, de félrevezette a nyomozóhatóságot, így jogosulatlanul vette fel a kitűzés összegét! És ezt azóta sem kérte vissza tőle senki (miközben nekem, a holtvágányra futott ügy tényleges felderítőjének, megtagadták a kifizetését)...

2003. június 24-én Veszprémben ismeretlen tettes több lövéssel megölte [REDACTED] postai kézbesítőt, majd 2003. október 15-én Győrben szintén ismeretlen tettes közvetlen közlről több lövést adott le [REDACTED] kézbesítőre, aki csupán a fegyver hibája miatt élte túl a támadást, és könnyebb sérüléseket szenvedett. A nyomozóhatóság ebben az ügyben is nagy erővel kezdte meg a nyomozást, és Herend Önkormányzata, a [REDACTED] és az ORFK együttesen tűztek ki 10 000 000 Ft nyomravezetői díjat.

Ennek ellenére a nyomozás egy idő után dögölt üggyé változott, nem sikerült elfogni az elkövetőt. Holott az összes postahivatalban, és közintézményben kihelyezték a titokzatos elkövető fantomképét!

2006. októberében, amikor az én történetem kezdődött, [REDACTED] már tényleges életfogytiglani szabadságvesztését töltötte ártatlanul...

A [REDACTED] elkövetőjét pedig már három éve keresték eredménytelenül.

A bizonyítékok megtalálását követően rövid idő alatt bebizonyosodott, hogy az általam megtalált fegyvereknek és lőszereknek nagyon fontos szerepük van az ügy tényleges megoldásában. Mi több, az is kiderült, ezek a lőszer- és lőszerhüvelyek, illetve a rajtuk rögzített DNS nyomtörödékek összekötik a [REDACTED] ügyét!

A megtalálást követően azután rekord gyorsasággal fogta el a rendőrség az ügy valódi elkövetőjét, [REDACTED].

Köszönhették ezt annak is, hogy az eljárás során, amikor nyilvánosságot kapott a bizonyítékok felfedezésének ténye, jelentkezett egy az iratokban NN5 védett tanúként jelzett tanú, akinek vallomása alapján a DNS-hez sikerült szinte azonnal személyazonosságot is társítaniuk.

Ennek a védett tanúnak azután ki is fizették a [REDACTED] kitűzött 10 000 000.-Ft-ot.

Mivel a két ügy szinte „magától” megoldódott, s szerencsés fordulatot vett, mindenki meg is kapta a neki járó előléptetést, és jutalmat, csak éppen én lettem mellőzve...

Sőt, a rendőrségi kommunikációban, sajtónyilatkozatokban igyekeztek az ügyben betöltött szerepemet kicsinyíteni, degradálni. Mondván a DNS minta már előzetesen is rendelkezésükre állt, noha nem tudták előtte konkrét személyekhez kötni!

[REDACTED] téves elítéléséből viszont nyilvánvaló, hogy a DNS minta legfeljebb a bankfiókban találmányra begyűjtött több száz „elfekvő” minta egyikeként lehetett a birtokukban, amivel kapcsolatban a rendőrségnek fogalma sem volt, hogy az a minta az elkövetőé vagy valamelyik banki ügyféké. Ha ugyanis határozottan tudták volna, hogy az a DNS-minta az elkövetőé, akkor [REDACTED] elítélésére nyilvánvalóan nem kerülhetett volna sor, hiszen akkor a rendőrség tudta volna, hogy az ő DNS-ük nem egyezett az elkövető DNS-ével. Ebből következik, hogy a rendőrség az én általam szolgáltatott DNS bizonyíték előtt nem tudta, hogy melyik minta az elkövetőé. Mindjárt más a helyzet azonban, ha egy gyilkosnál használt fegyvereken/lőszeren lelhető fel egy DNS, hiszen az szinte bizonyossá teszi, hogy az adott minta tulajdonosa az elkövető. Ezt a bizonyosságot és tudást szolgáltatott az én általam megtalált tárgyi bizonyítékok, köztük a DNS.

Az ügyekben pert kezdeményeztem, előbb Herend Önkormányzata mint kizáró, majd a [REDACTED] és az ORFK ellen. Úgy gondoltam, nem volt méltányos a velem szemben tanúsított eljárás. 2009. november 10-én a Veszprém Megyei Bíróság ítéletében egyértelműen kimondta, nyomravezetőnek tekint a [REDACTED] en, és a kiírás feltételeit teljesítettnek tekinti.

Ezután a Fővárosi Törvényszék is helyt adott a [REDACTED] és az ORFK ellen 5 000 000.-Ft megfizetésére indított peremben, és annak indoklásában egyértelműsítette, hogy az NN5 tanú és én egyetemlegesen tettünk eleget a [REDACTED] kiírásban foglaltaknak!

Ezt követően indítottunk keresetet ügyvédemmel [REDACTED] al 2013. 11. 29-én érkeztetve a [REDACTED] ítűzött 25 000 000 Ft felére, 12 500 000 Ft-ra az ORFK ellen.

Ma már ismert, hogy a Pesti Központ Kerületi Bíróság, majd fellebbezésem után a Fővárosi Törvényszék is elutasította a keresetemet arra hivatkozással, hogy ugyan nagyon fontos bizonyítékokat szolgáltattam az ügy megoldása érdekében, de nem teljesítettem a kiírásban foglaltakat. Tették ezt annak ellenére, hogy ügyvédem már a per során jelezte, véleménye szerint a Tisztelt Bíróság túl szűkkörűen, kizárólag csak a Rendőrségi Törvényben meghatározott módon, a kiírás szövegét tekinti irányadónak. Holott korábban sem az NN5 tanú nem nevezett meg konkrétan senkit, és kapott 10 000 000 Ft-ot, [REDACTED] pedig egyértelműen nem azokat nevezte meg, akik a valódi elkövetők voltak, mégis kapott 25 000 000 Ft-ot!

Nem igazán foglalkoztak azzal, hogy az NN5 tanú vallomásában egyértelműen nyilatkozik arról, hogy jelentkezése egyértelműen az én tevékenységemnek az eredménye volt, azaz annak, hogy a rejtékhely ismertté vált. Hiszen a korábbi években ez a tanú egyszer sem jelentkezett!

Elfogadhatatlan továbbá számomra az a hivatkozás az ítéletekben, hogy ugyan nagyon fontosak voltak az általam szolgáltatott bizonyítékok, de nem teljesült a kiírásban meghatározott feltétel, azaz az elkövető személyére, tartózkodási helyére nem irányult a bejelentésem! Érthetetlen az a kettős mérce, amit a Bíróság ugyanazokkal a bizonyítékokkal tesz!

Hiszen ezek alapján a bizonyítékok és DNS minták alapján, azokat felhasználva hoztak ítéletet [REDACTED] ügyében, ahol ezek az elkövetőre nézve nagyon fontos terhelő bizonyítékoknak számítottak, míg az én ügyemben ugyanezeket a bizonyítékokat egyáltalán nem vették figyelembe!

Továbbá mi lehetne jobb meghatározása egy elkövető személyének, mint a személyes, egyedül csakis rá jellemző DNS mintája? Hiszen (ha a nevét mondtam volna) [REDACTED] ezer él az országban, míg az általam fellelt DNS mintájú emberből csakis egyetlen egy! És rögvest azt a bizonyítékot is tálcán szállítottam a rendőrségnek, hogy az illető a bűncselekmény elkövetője (azáltal, hogy a DNS az elkövetéshez használt fegyveren volt megtalálható).

A bíróságok egyáltalán nem értékelték azt a tény, hogy a nyomozás egy láncolat, amelyben a tanúvallomások, a tárgyi bizonyítékok és egyéb releváns információk egységet képeznek. Ezen egység együttes és tényszerű értékelésével és mérlegelésével dönti el a nyomozóhatóság, hogy az adott személy gyanúsítható e a terhére rótt cselekménnyel. Amennyiben bármely, a láncolatban résztvevő egységet kivesszük, úgy ez a láncolat megszakad. Álláspontomat továbbra is fenntartom, miszerint az általam, és az NN5. számú tanú által szolgáltatott együttes információk kihagyhatatlan láncszemét képezték a végül eredményre vezető nyomozásnak.

Hiszen hiába volt a birtokában korábban is a nyomozóhatóság a DNS mintának, azt nem tudta az elkövetőhöz kötni, mivel fogalma sem volt róla, hogy a rengeteg minta közül melyik lehet az elkövetőé.

Ezután perújítást kezdeményeztem, de perújítási kérelmemet is elutasította a Fővárosi Törvényszék 2019. december 05-én.

Sajnálatosnak, és egyben igazságtalannak tartom az eddigi eljárásokban történeteket.

Úgy gondolom, hogy engem is megillet a tisztességes eljáráshoz, és az egyenlő bánásmódhoz való jog, mint bárkit ebben az országban.

Nagyon rossz a társadalom felé közvetített üzenete is annak, hogy [REDACTED] személyében egy hamisan tanúskodó, a hatóságokat egyértelműen félrevezető személynek kifizettek 25 000 000 Ft-ot, míg nekem aki úgy gondolom – legnagyobb mértékben hozzájárultam ahhoz, hogy egy pszichopata bűnöző ne ölhesen újra, egy fillér sem jár. Nehéz lenne ugyanis vitatni azt, hogy a totálisan tévútra került és holtvágányon álló [REDACTED] tevékenységemnek köszönhetően lendült ismét mozgásba a helyes irányba, és lett megoldva expressz sebességgel.

ALKOTMÁNYJOGI SZEMPONTÚ INDOKLÁS

A fentiekből adódóan álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését: *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

A független, demokratikus jogállam koncepciójának alapvető fontosságú alkotóeleme a pártatlan és tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog, a jogorvoslathoz való jog és a diszkriminációmentességhez való jog. Mivel a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 41.Pkf.636.501/2019/3. végzése a lentebb kifejtettek szerint sérti a független, demokratikus jogállam ezen 3 alapvető alkotóelemét, ezért magát a független, demokratikus jogállam alaptörvénybeli koncepciójának megvalósulását is sérti, ha fennmaradhat.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

Ügyemben a nyomravezetői díj igényemet elutasító döntés a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.633.283/2014/4. ítélete révén „ítélt dologgá”, azaz „res iudicata”-vá vált. Azonban mint fentebb szemléltettem, az ügy elbírálása folyamán a PKKB és a Fővárosi Törvényszék bíróságok csak látszólag vizsgálták „érdemben” a jogosultságomat alátámasztó körülményeket, valójában azonban a bírósági eljárás során a vizsgálat csak formális volt, mivel azokat különösebb megfontolás nélkül egyszerűen lesöpörték az asztalról. Ennek következtében egy érdemi vizsgálatot és elbírálást nélkülöző bírósági ítélet vált „ítélt dologgá” az ügyemben, ami súlyosan sérti az Alaptörvény által biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat. Maga az Alkotmánybíróság is kimondta korábban, hogy „az „ítélt dolog” mint eljárási akadály alkotmányos érvényesülésének alapvető feltétele, hogy az

adott döntés érdemi vizsgálat eredményeként szülessen meg, ugyanis a perbe vitt jogok érdemi elbírálását tartalmazó döntés igényt tarthat arra, hogy jogrendszerben véglegesnek ismerjék el. Míg tehát az érdemi döntés véglegességének igénye a jogbiztonság alkotmányos elvét szolgálja, addig az ilyen jellemzővel nem rendelkező döntések res iudicata-ban megnyilvánuló eljárási akadályként való (téves) értékelése éppen az Alaptörvény érvényesülése ellen hatnak...”

Tehát álláspontom szerint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság korábbi 43.Pf.633.283/2014/4. ítélete révén egy ilyen, nem érdemi vizsgálat eredményeként született döntés vált véglegessé.

Az ügy korábbi bírósági iratait tanulmányozva alaposan felmerül továbbá a kétség a bíróságok pártatlansága tekintetében is. Sajnos határozottan az a benyomás alakul ki az olvasóban, mintha a bíróságok az állami szerveket pártolták volna, talán abból a megfontolásból, hogy azoknak ne kelljen kétszer teljesíteniük a nyomravezetői díj kifizetését.

Ezen jogsérelmek orvoslására és az alkotmányos állapot helyreállítására állt volna rendelkezésemre a perújítási eljárás, azonban a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 41.Pkf.636.501/2019/3. végzése úgyszintén elutasította az orvoslás lehetőségét, ezáltal egy alaptörvény-ellenes állapot fenntartásához járul hozzá, ezért a végzés alaptörvény-ellenes.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A megtámadott bírósági végzés azzal, hogy szintén érdemi megfontolás nélkül megakadályozza egy csak látszólag érdemi vizsgálat alapján született „res iudicata” okozta alaptörvényellenes állapot orvoslását, elvonja az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogomat, ezért önmaga is alaptörvény-ellenes.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését: *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

A bíróságok ügyekben korábban a tényeket nem értékelték kellő körültekintéssel, így az eredmény hátrányos megkülönböztetés lett az én hátrányomra egy olyan bűnözőhöz képest, aki nyomravezetői díjat kapott azért, hogy a nyomozást hazugsággal tévútra vitte. Ehhez képest én, aki a holtvágányra jutott, kiemelt jelentőségű büntetőügy megoldását a helyes irányba elindítottam, a kitűzés ellenére semmilyen díjhoz nem jutottam. Ez a hátrányos megkülönböztetés jelenleg is fennáll. Amennyiben nem biztosítják számomra a lehetőséget, hogy egy megismételt bírósági eljárásban a bíróságokat módomban álljon rávenni, hogy érdemben vizsgálják meg az ügyem körülményeit, az szükségképpen a „nyomravezető” és az „ál-nyomravezető” közötti alaptörvény-ellenes különbségtételhez vezetne (az utóbbi javára).

Az Alkotmánybíróság a diszkrimináció tilalmát az alapjogokon kívüli egyéb jogok tekintetében is vizsgálja (lásd pl: 14/2014. AB határozat). Ilyen jogoknál akkor állapít meg az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenes megkülönböztetést, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgylagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes. Véleményem szerint az én ügyemben ez az önkényesség fennáll.

Alaptörvény-ellenes hátrányos megkülönböztetést keletkeztetett továbbá az is, hogy a bíróság a kérelmemet értelmezhető indokolás nélkül utasította el.

Mivel nincs már más jogi lehetőségem, ezért fordulok Önökhöz.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjen beadványomat áttekinteni, és nem csupán jog-, de igazságszolgáltatást is biztosítani a számomra.

Köszönettel:

Szebenyi István

